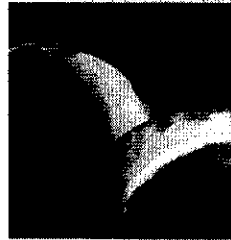
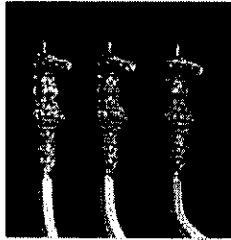

INSTITUTE
FOR
JEWISH
CONTINUITY

OPPORTUNITIES FOR LIFE-LONG LEARNING

7504 SEVEN MILE LANE • BALTIMORE, MD 21208

410-415-3755 • INFO@GOIJC.ORG • WWW.GOIJC.ORG

Purposeful Prayer: Appreciating the Amidah

V'LiYerushalayim-Es Tzemach Dovid (Rebuilding Jerusalem – Kingdom of David)

May 12, 2014

Rabbi Shmuel Silber

This Series is sponsored by:

Richard Simon in memory of his grandmother,

Elka Frieda bas Chana a'h

The Toso Family

in memory of Karyn Toso's father Eliyahu Gershon ben Feivel ha Cohen z'l

Dr. Esther Hollander & family in commemoration of the shloshim of Sora Etta bas Yaakov Mordechai z'l

---

THIS COURSE IS DEDICATED IN MEMORY OF:

אסתר חיה ז'ל בת צבי ופרומה עלקא פייגא בת מאיר ופשא לאה ז'ל נח בן אברהם ופייגא ז'ל
תהא נשמתם צרורות בצרוור החיים

MAY THEIR SOULS BE BOUND IN THE EVERLASTING BOND OF LIFE

Rebuilding Jerusalem, Kingdom of David - בנין ירושלים - מלכות בית דוד

1. שמונה עשרה-ולירושלים (ברכה ארבע עשרה)

ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשבון בתוכה כאשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם, וכסא דוד מהרה לתוכה תכין. ברוך אתה יי, בונה ירושלים.

To Jerusalem, Your city, may You return in compassion, and may You dwell in it as you promised. May You rebuild it rapidly in our days as an everlasting structure, and install within it soon the throne of David. Blessed are You, Lord, who builds Jerusalem.

2. Koren Siddur (Chief Rabbi Sir Jonathan Sacks, 122)

Blessing 14: Rebuilding Jerusalem. Jerusalem is the home of the Jewish soul, the place to which we turn in prayer and for whose restoration Jews prayed in every generation. The Book of Psalms has left us an indelible description of how Jews felt when the city fell to the Babylonians in the sixth century BCE: "By the rivers of Babylon we sat and wept when we remembered Zion... May my tongue cling to the roof of my mouth if I do not remember you, if I do not consider Jerusalem my highest joy" (Psalm 137). Jerusalem is mentioned more than 600 times in the Hebrew Bible.

3. תהלים פרק קכב

(ו) שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך:

6. Pray for the peace of Jerusalem; those who love you will be serene.

4. רד"ק תהלים פרק קכב פסוק ו

(ו) שאלו. אומרים בני הגלות: שאלו מהאל יתברך שלום ירושלים, ושלום ירושלים הוא קיבוץ הגלויות. כי עד אותו העת לא יהיה לה שלום, כי נלחמים עליה ערלים וישמעאלים. ואומר אחר כן כנגד ירושלים: ישליו אוהביך, והם ישראל בגלות שהם מתאבלים על חורבנה:

5. מלבי"ם תהלים פרק קכב פסוק ו

(ו) שאלו, אחר שבאר שירושלים היא המעמדת חבור הגויה הכללית ואחדותה, אומר כמו שאם תשאל לשלום הגויה האישיית נשיב לו ששלומה תלוי אם האיברים והכחות שבגויה מקושרים ויש להם שלום יחדיו, כי בעת יעשה פירור' ביניהם אז יבא המות, כן אם ישאלו לשלום ירושלים נאמר התשובה ששלומה תלוי אם ישליו אהביך, אם אוהבי ירושלים יהיה ביניהם שלום פנימית בזה תלוי שלום ירושלים. אחר שעקר ענין ירושלים היא אחדות האומה, וא"כ אם יתעורר בין אישיהם ריב ומדנים ופירוד לבכות לא נמצא שלום ירושלים, כי עקר שלומה היא אם היא, כעיר שחברה לה יחדיו, לא אם יתפרדו, והנה יש הבדל בין שלום ובין שלום הוא השלום החיצוני ושלום הוא השלום הפנימית, אמר שע"י שישראל יהיה להם שלום פנימית שעז"א אוהביך, שיהיה אהבה ביניהם הגם שלא יהיה להם שלום עם אויביהם החיצונים זה יגרום שלום ירושלים החיצון, ואז ע"י.

6. בראשית פרק יד

יח ומלפני צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: יט ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון קנה שמים וארץ: כ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידו ויתן לו מעשר מכל:

18. And Malchizedek the king of Salem brought out bread and wine, and he was a priest to the Most High God. 19. And he blessed him, and he said, "Blessed be Abram to the Most High God, Who possesses heaven and earth. 20. And blessed be the Most High God, Who has delivered your adversaries into your hand," and he gave him a tithe from all.

7. אבן עזרא בראשית פרק יד פסוק יח

... ושלם הוא ירושלים

8. אבן עזרא תהלים פרק עו פסוק ג

(ג) ויהי בשלם – היא ירושלים אולי נקראה כן כי היא שלימה כנגד שער השמים או שהיא ראוייה להיות בשלום או קראוה כן על דרך תפלה כדרך שאלו שלום ירושלים:

9. בראשית פרק כב

יג וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: יד ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה | יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:

13. And Abraham lifted up his eyes, and he saw, and lo! there was a ram, [and] after [that] it was caught in a tree by its horns. And Abraham went and took the ram and offered it up as a burnt offering instead of his son. 14. And Abraham named that place, The Lord will see, as it is said to this day: On the mountain, the Lord will be seen.

10. רש"י בראשית פרק כב פסוק יד

(יד) ה' יראה – פשוטו כתרגומו, ה' יזכר ויראה לו את המקום הזה להשרות בו שכינתו ולהקריב כאן קרבות:

11. בראשית רבה (וילנא) פרשת וירא פרשה נו

אברהם קרא אותו יראה שנאמר ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה' יראה, שם קרא אותו שלם שנאמר (בראשית יד) ומלכי צדק מלך שלם אמר הקב"ה אם קורא אני אותו יראה כשם שקרא אותו אברהם, שם אדם צדיק מתרעם, ואם קורא אני אותו שלם אברהם אדם צדיק מתרעם, אלא הריני קורא אותו ירושלים כמו שקראו שניהם יראה שלם ירושלים,

12. הרב מאיר שפירא מלובלין (הובא בעיטורי תורה דף 168)

וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: (כב, יג)

וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו... לפי המדרש (ילקוט שמעוני, וירא צט) עשה השטן כל מיני תחבולות כדי להפריע ולעכב את אברהם שלא יעשה מעשה העקידה. וכשלא הועילו לו כל מוזימותיו, הלך ונעשה לפניו כנהר גדול שלא יוכלו לעבור וכו'. מדוע אפוא לא עלה כלל על דעתו של אברהם שמה כל עניין האיל הוא מעשה שטן, לרמותו כדי שלא יעקוד את יצחק? ולמה מיד כשראה את האיל "ויעלהו לעלה תחת בנו"? הודאות הזאת מניין? – כנראה שאברהם היה בטוח שהאיל הוא מוקדש לעולה תחת בנו בראותו אותו "נאחז בסבך", מכיוון שראה שיש כאן תסבוכת ומעצור, הבין שזה מן השמים, דבר מצוה. כי מעשה שטן הוא חד ותלק.

13. שמונה עשרה-מלכות בית דוד (ברכה חמש עשרה)

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קנינו כל היום. ברוך אתה יי, מצמיח קרן ישועה.

May the offshoot of Your servant David soon flower, and may his pride be raised high by Your salvation, for we wait for your salvation all day. Blessed are You, Lord, who makes the glory of salvation flourish.

14. The World of Prayer (Rabbi Munk, 146)

את צמח דוד. There are many widely diverging opinions regarding the date of the composition of this Bracha and the reason for its introduction. The Babylonian Talmud holds that it should be a separate Bracha (Meg. 17b), whereas according to the Jerusalem Talmud it is to be united with the preceding one (cf. above), so that the original number of 18 Berachoth be maintained after the addition of ולמלשינים. However, later on את צמח was generally recognized as a separate Bracha. A Midrash leads us to conjecture that the motives for the introduction of both ולמלשינים and את צמח might have been the same. It is not at all unlikely that the danger to Judaism from the new teachings of the rising wave of Christianity prompted the addition of את צמח, just as it had caused the introduction of ולמלשינים. For by teaching the belief that the Messiah, in the person of its founder, had already arrived, Christianity immediately set itself in direct opposition to a fundamental teaching of Judaism. The entire question of the right of Judaism to exist was dependent upon the recognition of the founder as the Messiah. It was, therefore, decided to accentuate the petition for the Messiah until then included within ולירושלים, by creating a special Bracha for it. The hope of coming of the Messiah should thus be kept awake in the heart of the Jew at all times.

The true Messiah will not be of unknown origin but "a branch of the house of David." (Is. XI, 1), and his

descent is considered so significant that צמח, "branch" has even become one of the names of the Messiah (Jer. Ber. II, 4). Like a צמח, a plant which has a small and insignificant beginning, then grows imperceptibly towards maturity, Redemption too will come gradually, not abruptly and suddenly, but slowly, leading Israel out of despair and distress towards freedom. — וקרנו תרום בישועתך. The "horn" is a symbol of strength and vigor, it is used to describe the success of the just as well as the wicked Ps. LXXV, 11 and XCII, 10. — ישועה points to the great historical event of the re-building of Jerusalem: וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלקינו Is. LII, 10, Ps. XCVIII, 3 (Abudr.). Every day, we look for the coming of the Redeemer.